

V L A A M S   P A R L E M E N T

Zitting 2006-2007

21 december 2006

ONTWERP VAN DECREET

**houdende instemming met de overeenkomst
tussen de Belgisch-Luxemburgse Economische Unie, enerzijds,
en de regering van de republiek Peru, anderzijds,
inzake de wederzijdse bevordering en bescherming van investeringen,
ondertekend in Brussel op 12 oktober 2005**

MEMORIE VAN TOELICHTING

DAMES EN HEREN,

ALGEMENE BESPREKING

1. Betekenis van de overeenkomst

De Vlaamse Regering staat positief ten opzichte van het sluiten van internationale investeringsakkoorden. Die zijn immers erg belangrijk voor Vlaamse investeerders in het buitenland. Een Vlaamse investeerder zal meer geneigd zijn te investeren in landen die niet de rechtszekerheid en politieke stabiliteit van de OESO-landen hebben, als het politieke risico gedekt wordt door de Nationale Delcredere dienst. Voor de Nationale Delcredere dienst is het bestaan van een bilaterale overeenkomst voor de wederzijdse bevordering en bescherming van investeringen een belangrijke factor bij de beoordeling van een verzekeringsaanvraag voor een geplande Vlaamse investering in het buitenland. Deze dienst kan dan immers een eventuele actie tegen of regres op de overheid van het gastland in geval van schade ondernemen. Zij kan alle investeringsvormen verzekeren.

Hoewel buitenlandse investeringen doorgaans al beschermd worden door nationale wetgevingen, biedt een bilateraal verdrag bijkomende waarborgen wegens de voorrang van het internationaal recht op het interne recht van een staat.

De bilaterale BLEU-verdragen ‘inzake de wederzijdse bevordering en bescherming van investeringen’ bevestigen o.m. het principe dat investeringen slechts kunnen worden onteigend/beperkt in het partnerland als daartoe geldige redenen bestaan en als er een passende, efficiënte vergoeding wordt uitgekeerd, dit wil zeggen een vergoeding die kan worden gerepatriëerd. Ook de risico's ‘oorlog’ en ‘opstand’ worden aange-raakt. De verdragen huldigen voorts de vrije transfer van de geïnvesteerde middelen en hun opbrengsten.

Ten slotte is in de verdragen een arbitrageregeling opgenomen voor geschillen die tussen een Vlaamse investeerder en de lokale overheid zouden kunnen rijzen over de toepassing van de beginselen van het investeringsverdrag. In dit verband wordt verwezen naar de arbitrage van het ICSID (International Centre for Settlement of Investment Disputes – Internationaal Centrum voor Beslechting van Investeringsgeschillen) of naar de regels van de

UNCITRAL (United Nations Commission of International Trade Law – Commissie van de Verenigde Naties voor Internationaal Handelsrecht). De verwijzing naar de arbitrage van de particuliere geschillenbeslechtingorganen van de internationale Kamer van Koophandel te Parijs of Stockholm werd niet opgenomen in de investeringsovereenkomst.

Deze investeringsverdragen zijn in principe vooral zinvol in landen met een hoge politieke instabiliteit/risico.

De overeenkomst vormt een gemengd verdrag

Dergelijke internationale overeenkomsten ten gunste van de bevordering en de bescherming van investeringen in het buitenland zijn verdragen in de zin van het volkenrecht of het internationaal publiek recht. Het zijn juridisch bindende en afdwingbare akten, onderschreven door volkenrechtelijke rechtspersonen, in casu drie onafhankelijke en soevereine staten en drie deelstaten met een grondwettelijk toegekende bevoegdheid om verdragen te sluiten. Die akten vormen de rechtsgrond voor rechten en verplichtingen in hoofde van die zes overheden en rechtstreeks in hoofde van investeerders op elkaars grondgebied. In overeenstemming met artikel 167, §3, van de Grondwet, worden alle verdragen gesloten door de daartoe bevoegde regeringen en aan hun parlementen ter instemming voorgelegd, vooraleer ze uitwerking kunnen hebben.

Het zogenaamde ‘gemengde’ karakter van de investeringsovereenkomsten die door de Belgisch-Luxemburgse Economische Unie (BLEU) gesloten worden, werd op 4 mei 1994 vastgelegd in de Werkgroep Gemengde Verdragen (WGV), adviesorgaan van de Interministeriële Conferentie Buitenlands Beleid (ICBB). De ICBB heeft die beslissing op 4 april 1995 bekrachtigd. Zowel de gewesten als de federale overheid worden namelijk in principe bevoegd geacht. De overeenkomsten worden gemengde verdragen genoemd wegens de gezamenlijke bevoegdheidsuitoefening op het federale en het gefedereerde niveau.

De gewesten zijn bevoegd voor het economisch beleid, alsook voor het afzet- en uitvoerbeleid, overeenkomstig artikel 6, §1, VI, eerste lid, 1° en 3°, van de bijzondere wet van 8 augustus 1980 tot hervorming der instellingen (BWHI), zoals gewijzigd. De federale overheid blijft bevoegd voor de verzekering van invoer-, uitvoer- en investeringsrisico's (artikel 6, §1, VI, eerste lid, 3°, BWHI), het handelsrecht, het

vennootschapsrecht en de regelgeving voor de vestiging van bedrijven met uitzondering van die in de toeristische sector (artikel 6, §1, VI, vijfde lid, 5° en 6°, BWHI).

Daarom bepaalt het eerste artikel van het bijgevoegde ontwerp van decreet dat het een gewestaangelegenheid betreft.

Het tweede en laatste artikel van het bijgevoegde ontwerp van decreet houdt in dat het Vlaams Parlement zijn goedkeuring verleent aan de voorliggende overeenkomst, zodat zij in werking kan treden na de instemming van al de betrokken parlementen en na de ratificatie door de federale overheid en door het partnerland.

2. Schets van het partnerland

Politieke gegevens

In 1968 maakte een militaire staatsgreep onder leiding van generaal Velasco een einde aan het sinds 1933 bestaande presidentieel-parlementair stelsel. Velasco regeerde bij decreet. Hij was ervan overtuigd dat hij Peru sneller kon hervormen. Er werden hervormingen doorgevoerd in de landbouw en het onderwijs en bedrijven werden genationaliseerd. Door groeiende overheidsuitgaven en buitenlandse leningen ontstond een economische malaise en onrust. Generaal Morales Bermúdez nam de macht over. In 1979 schreef hij verkiezingen uit voor een Grondwetgevende Vergadering. Er trad een nieuwe Grondwet in werking die een einde maakte aan twaalf jaar militaire dictatuur en die de democratie terugbracht. De centrumrechtse Accion Popular (AP) won die verkiezingen, maar haar economisch beleid mislukte zodat haar populariteit daalde.

De Alianza Popular Revolucionaria Americana (APRA) behaalde in 1985 een indrukwekkende verkiezingsoverwinning. Alan Garcia Pérez werd de nieuwe president. Hij nam populistische maatregelen die resulteerden in een economische chaos. Daarnaast vielen duizenden slachtoffers in de strijd tussen het leger enerzijds en de guerrillabeweging Sendero Luminoso (Lichtend Pad) en de Revolutionaire Beweging Tupac Amaru anderzijds. Het geweld keerde zich ook tegen de burgerbevolking.

In de aanloop naar de verkiezingen van 1990 bevond Peru zich in een sociaaleconomische crisis. De APRA en de rechtse coalitie onder leiding van schrijver

Vargas Llosa werden verslagen door Alberto Fujimori, de leider van de nieuwe partij Cambio 90. De nieuwe president voerde een aantal maatregelen door om de economie te stabiliseren. Hij trok ook ten strijde tegen het terrorisme. Toen in 1992 de weerstand van het Congres tegenover het economisch beleid en de antiterrorismestrategie te groot werd, ontbond Fujimori het Congres en eigende hij zich verregaande bevoegdheden toe. Hij zag zich daarin gesteund door het leger en de veiligheidsdiensten. Onder buitenlandse druk werd de president gedwongen om de democratie te herstellen. In 1993 kwam er een nieuwe Grondwet en werden verkiezingen gehouden voor een nieuw Congres. Fujimori was in eigen land enorm populair. In 1995 werd hij dan ook herkozen. Vanaf 1996 daalde zijn populariteit echter. Zijn herverkiezing in mei 2000 was omstreven. Nadat een omkopingsschandaal aan het licht gekomen was, werd Fujimori gedwongen om af te treden.

In het voorjaar van 2001 won Alejandro Toledo de presidentsverkiezingen. Hij haalde het in de tweede ronde van Alan Garcia Pérez, die na negen jaar vrijwillige ballingschap een opgemerkte comeback maakte. Perú Posible – de partij van Toledo – vormde een coalitieregering met de Frente Independiente Moralizador (FIM). Naast economische hervormingen en de strijd tegen armoede en werkloosheid, waren de verbetering van de rechtszekerheid en de bestrijding van corruptie belangrijke prioriteiten.

Op 22 juni 2002 werd het ‘Nationaal Akkoord’ gesloten tussen alle politieke partijen en de burgerlijke gemeenschap. Het omvat 29 punten in verband met democratie en rechtsstaat, justitie en sociale rechtvaardigheid, concurrentiekracht en een efficiënte, transparante en gedecentraliseerde staat. Het akkoord omvat een planning voor de volgende 20 jaar maar het kan door nieuwe regeringen aangepast worden.

De populariteit van de regering in het algemeen en die van Toledo in het bijzonder, daalde gestaag. In juni 2002 leidde de onvrede onder de bevolking over de overname van twee elektriciteitsbedrijven door het Frans-Belgische Tractebel, tot opstanden in het zuiden van het land. Toledo kondigde daarop de noodtoestand af. Er kwam een nieuwe regering die een minder controversiële en meer verzoenende politiek voerde. In mei 2003 werd opnieuw de noodtoestand uitgeroepen na massale protestacties van leraars, boeren en ambtenaren. De bevolking stond massaal achter de protesten en de populariteit van de president bereikte een dieptepunt, ook door flaters op per-

soonlijk vlak. Premier Luis Solari bood het ontslag van zijn regering aan. Beatriz Merino werd de eerste vrouwelijke premier maar in december 2003 werd zij verzocht om op te stappen. Politieke schandalen, protestacties en voortdurende regeringswijzigingen volgden elkaar op. De onvrede van de bevolking richtte zich niet alleen tegen de president maar tegen de hele politieke kaste.

In december 2005 kwamen bij aanvallen van Sendero Luminoso verschillende politieagenten om het leven. Daarop werd in zes provincies in het noordoosten van het land de noodtoestand uitgeroepen.

Op 9 april 2006 vonden verkiezingen plaats. Voormalig luitenant-kolonel Ollanta Humala Tasso van de Unión por el Perú won de eerste ronde van de presidentsverkiezingen. Hij haalde het van de vroegere president Alan García Pérez (Partido Aprista Peruano) en Lourdes Flores Nano (Unidad Nacional). De parlamentsverkiezingen die op dezelfde dag georganiseerd werden, leverden een overwinning op voor de Unión por el Perú. In de tweede ronde van de presidentsverkiezingen die begin juni 2006 plaatsvond, haalde Alan García Pérez het van Humala Tasso.

De uitvoerende macht berust bij de president en de regering. De president wordt rechtstreeks verkozen voor een periode van vijf jaar met de mogelijkheid om voor een tweede termijn – echter niet aansluitend – verkozen te worden. De president is naast staats-hoofd ook opperbevelhebber van de strijdkrachten en regeringsleider. Hij benoemt en ontslaat de regeringsleden. Het parlement – Congreso de la República – bestaat uit één kamer en het telt 120 leden die voor een periode van vijf jaar verkozen worden. Het parlement stelt de begroting op, het keurt internationale verdragen goed en het heeft initiatiefrecht bij wetten. Sinds 2001 verlopen de verkiezingen volgens een districtenstelsel. De president kan gebruik maken van zijn vetorecht en wetsvoorstellen terugsturen naar het parlement. De rechterlijke macht berust bij de Hoge Raad.

Toledo heeft het heterogene Peru gedecentraliseerd. De 25 departementen werden omgevormd in regio's die een eigen president en regering hebben. In november 2002 werden regionale en lokale verkiezingen gehouden die uitdraaiden op een nederlaag voor Toledo. Zijn partij haalde slechts één regio binnen. In 13 regio's kwamen onafhankelijke samenwerkingsverbanden aan de macht. Het mandaat van de regionale regeringen loopt over vier jaar. Zij formuleren hun politiek met medewerking van de bevolking en leggen jaarlijks verantwoording af. De decentralise-

ring heeft ervoor gezorgd dat de regionale regeringen beter kunnen inspelen op de noden en verzuchtingen van de bevolking, maar zij moet vooral zorgen voor een economische groei in de regio's.

Buitenlands beleid

Het buitenlandse beleid van Fujimori was gericht op het gebied van de Stille Oceaan en de Verenigde Staten. Toledo echter stelde een verdere integratie van de Andesgemeenschap en de rest van Latijns-Amerika voorop.

Voor Peru zijn goede relaties met de buurlanden zeer belangrijk. Met Ecuador en Chili werden vredesverdragen gesloten die zorgden voor een normalisering van de historisch gegroeide gespannen betrekkingen. Brazilië is voor Peru een voornamelijk partner. De voorbije jaren werden o.a. verdragen gesloten over grensoverschrijdende wegen.

Peru is o.a. lid van de Andesgemeenschap, de VN, de Wereldbank, het Internationaal Monetair Fonds (IMF), de Organisatie voor Amerikaanse Staten (OAS), de Inter-Amerikaanse Ontwikkelingsbank, de Asia-Pacific Economic Cooperation (APEC) en de Wereldhandelsorganisatie (WTO). Het land is ook geassocieerd lid van de Zuid-Amerikaanse Gemeenschappelijke Markt (Mercosur).

De samenwerking met de Europese Unie (EU) loopt via de overeenkomst inzake politieke dialoog en samenwerking tussen de Europese Gemeenschap en haar lidstaten en de Andesgemeenschap, die op 15 december 2003 in Rome ondertekend werd. De EU-lidstaten zorgen voor de belangrijkste investeringen in de Andesgemeenschap en zij nemen het grootste deel van de hulp gelden voor hun rekening. De ontwikkelingssamenwerking van de Europese Commissie bedraagt jaarlijks gemiddeld 20 miljoen euro. Na de positieve politieke ontwikkelingen zijn de projecten in 2002 uitgebreid.

Economische en sociale gegevens

Algemene economische toestand

Na een periode van recessie herstelde de economie zich begin de jaren negentig dankzij het stabilisatie- en aanpassingsbeleid van president Fujimori. Tussen 1993 en 1997 kon Peru hoge groeicijfers laten noteren.

Door de financiële crisis in Azië en het natuurfenomeen El Niño viel de groei tijdens de daaropvolgende jaren terug. Eind 1999 kon de economie zich opnieuw herstellen en in 2003 waren de macro-economische cijfers opnieuw bij de beste van Latijns-Amerika. De economie is stabiel, er is weinig inflatie en de jaarlijkse groei bedraagt ongeveer 5%.

De dienstensector is de belangrijkste economische sector, gevolgd door de industrie, de landbouw en de mijnbouw.

Peru kent een uitgesproken dualisme tussen enerzijds een moderne en efficiënte exportsector en anderzijds productiemethodes die kenmerkend zijn voor een minder ontwikkelde economie in de landbouw en de informele sector. Veel werklozen zijn terechtgekomen in die belangrijke informele sector. Uit cijfers van de Internationale Arbeidsorganisatie (IAO) blijkt dat meer dan 60% van de arbeiders werkt in de informele sector die zorgt voor 40 tot 60% van het Bruto Nationaal Product (BNP). Zoals veel Latijns-Amerikaanse landen kampt ook Peru met een schuldenprobleem.

Sociale situatie

Niettegenstaande de economische groei is de armoede de jongste jaren toegenomen. In 2000 telde Peru 3 miljoen armen meer dan in 1990 terwijl de bevolking tijdens die periode maar met 4 miljoen mensen toenam. In 2004 leefde de helft van de bevolking onder de armoedegrens en in plattelandsgebieden kan dat cijfer zelfs oplopen tot 70%. Ongeveer 15% van de inwoners leefde zelfs in extreme armoede. De inkomens zijn zeer ongelijk verdeeld en de werkloosheid is bijzonder hoog. Peru heeft de grootste bevolkingsgroei van Latijns-Amerika.

Pogingen tot verbetering van het onderwijs en de toegang tot de gezondheidszorg leidden nog niet tot de door Toledo beloofde resultaten. Het analfabetisme is met 9% vrij hoog. Vooral vrouwen zijn daarvan het slachtoffer. Op het vlak van gezondheid is vooruitgang geboekt. Toch heeft een kwart van de inwoners nog steeds geen toegang tot basisgezondheidszorg en moet de helft het stellen zonder geneesmiddelen. De beschikbare middelen gaan vooral naar de rijkere gebieden. De ondervoeding van kinderen op het platteland blijft echter een probleem. Iedereen heeft in theorie toegang tot gratis gezondheidszorg maar in de praktijk moet veelal betaald worden voor geneesmiddelen vanwege de ontoereikende middelen

waarover de staatsziekenhuizen beschikken. Ruim een kwart van de bevolking heeft geen toegang tot drinkbaar water. Op het platteland bedraagt dat cijfer bijna 40%.

Op de Human Development Index 2005 van de Verenigde Naties (VN) staat Peru op de 79e plaats.

Mensenrechten

Hoewel de mensenrechtensituatie verbeterd is in vergelijking met een aantal jaren geleden, is de toestand nog niet optimaal. Zowel de politie als het leger maakt zich schuldig aan schending van de mensenrechten. Buitengerechtelijke executies en verdwijningen komen aanzienlijk minder voor dan in het begin van de jaren negentig, maar foltering, arbitraire detentie en de straffeloosheid van personen die zich schuldig maakten aan mensenrechtenschendingen, blijven bestaan.

Onder Fujimori was de rechterlijke macht corrupt, inefficiënt en ontvankelijk voor druk van buitenaf. Toledo trachtte die corruptie te bestrijden. Bovendien werd een Commissie van Waarheid en Verzoening opgericht. Die commissie moest de gewelddaden onderzoeken en erover rapporteren. Zij kwam tot de conclusie dat het politieke geweld tussen 1980 en 2000 verantwoordelijk was voor 69.000 doden en verdwijningen.

In februari 2003 werd de nieuwe antiterroriswetgeving van kracht. Die is gebaseerd op de aanbevelingen van het Inter-Amerikaans Hof voor de Mensenrechten.

In 2005 werd een ombudsman voor mensenrechten aangesteld door het Congres. Bovendien werd overeenstemming bereikt over een nationaal plan voor de mensenrechten.

In zijn rapport 2006 meldt Amnesty International (AI) dat een aantal aanbevelingen van de Commissie van Waarheid en Verzoening toegepast werden maar dat het voor het gerecht brengen van mensen die zich schuldig hebben gemaakt aan mensenrechtenschendingen, traag verloopt. Het rapport heeft het ook over bedreigingen van en geweld tegen mensenrechtenactivisten, openbare aanklagers en getuigen. Volgens AI is er nog steeds sprake van foltering en slechte behandeling van gevangenen en is de toestand in de gevangenissen slecht.

De wetgeving die geweld tegen vrouwen verbiedt, wordt nog niet volledig toegepast door politieofficieren en rechters. Slechts weinig daders werden veroordeeld. Vrouwenorganisaties klaagden het gebrek aan middelen aan voor het onderzoek naar gedwongen sterilisaties onder het bewind van president Fujimori. Volgens de Wereldgezondheidsorganisatie (WHO) ligt het sterftcijfer van moeders en kinderen nog steeds hoog ondanks maatregelen die de voorbije jaren genomen werden. Uit officiële statistieken blijkt dat in 2000 in Huancavelica – één van de armste departementen – liefst 71 van de 1000 baby's stierven bij hun geboorte. In 2004 lieten op 100.000 vrouwen er liefst 410 het leven tijdens de bevalling. Elke acht uur sterft een vrouw door complicaties.

Buitenlandse handel

In 2005 kon Peru met een uitvoer van ongeveer 17 miljard US dollar een nieuw record noteren. De handelsbalans vertoonde een overschot van 4,5 miljard US dollar. De mijnbouw nam 57% van de export voor zijn rekening. Peru kon profiteren van de prijsstijgingen van grondstoffen en van de grotere Chinese vraag naar koper en lood.

De Verenigde Staten vormen met 29% de voornaamste uitvoerbestemming (een stijging met niet minder dan 39,5% ten opzichte van het jaar voordien). Zij zijn een traditionele afzetmarkt voor Peruviaanse producten. De relaties met de Verenigde Staten zijn goed. Op 12 april 2006 werd een bilaterale vrijhandelsvereenkomst ondertekend.

De Europese Unie (EU) komt met 25% op de tweede plaats van de Peruviaanse exportbestemmingen, terwijl 10% van de export naar China gaat (een stijging met 49,5%). Andere belangrijke bestemmingen zijn Chili, Canada, Zwitserland en Japan.

Peru is lid van het Andes Pact, een samenwerkingsverband tussen Bolivia, Colombia, Ecuador, Peru en Venezuela met als doel de verwezenlijking van een subregionale gemeenschappelijke markt. De onderlinge douanetarieven werden, op enkele uitzonderingen na, afgeschaft en er werd een gemeenschappelijk buitentarief ingesteld (Peru heeft er zich tegen verzet). Sedert 1994 vormt het Andes Pact een douaneunie. Tussen de Europese Unie en de landen van het Andes Pact bestaat sinds 1984 een samenwerkingsovereenkomst, die nu hernieuwd wordt. Met Mercosur lopen tevens onderhandelingen om samen te werken.

De overheid zet zich in om de bilaterale samenwerkingsverbanden met de buurlanden te verstevigen.

De relatie met Bolivia is verstevigd sinds een overeenkomst, waarbij het door land ingesloten Bolivia toegang verschaft wordt tot de Stille Oceaan. Als tegenprestatie heeft Peru toegang tot de Atlantische Oceaan via Puerto Suarez, de rivierhaven van Bolivia. Regionale integratie is verder uitgebreid door de ondertekening van een handelsakkoord in juli 1999 tussen de Andesgemeenschap en Brazilië waarbij ruim 30.000 producten in aanmerking komen voor een preferentieel tarief.

De buitenlandse politiek van Peru concentreert zich vooral op het voeren van gesprekken met de VS aangaande de voortgang van de Free Trade Agreement.

Peru kent voor tal van producten een preferentiële markttoegang in de VS en in de EU.

Buitenlandse investeringen

Peru kent een investeringswetgeving die bescherming moet bieden tegen privatisering en onteigening. Het principe van de nationale behandeling en niet-discriminatie staat centraal. De 'Foreign Investment Promotion Law' werd al in augustus 1991 bij wetsbesluit nr. 662 goedgekeurd. Ook de nieuwe grondwet van 1993 bevat enkele basisbeginselen nodig om een gunstig rechtskader te scheppen voor de ontwikkeling van buitenlandse particuliere investeringen. Een aanvulling op het algemene rechtskader voor buitenlandse investeringen is de 'Framework Law for Private Investment Growth', goedgekeurd bij wetsbesluit nr. 757. Daartoe behoren ook de voorschriften van de 'Private Investment Guarantee Systems', goedgekeurd bij presidentieel decreet nr. 162-92-EF. De staat waarborgt daarnaast ook de juridische stabiliteit door middel van zogenaamde 'Legal Stability Agreements', dit zijn contracten die de Peruviaanse staat afsluit met private investeerders. Om dergelijke individuele overeenkomsten te kunnen sluiten, moet een minimumbedrag worden geïnvesteerd: 10 miljoen USD in de mijnbouw of 5 miljoen USD in andere sectoren.

Het Peruviaanse investeringspromotie-agentschap Proinversion werd opgericht met het doel private nationale en buitenlandse investeringen aan te trekken. Het zorgt voor de bevordering van de investeringen in Peru en biedt als enig loket alle noodzakelijke hulp bij het voorgenomen investeringstraject, zowel in de publieke als private sector. Bovendien staat het in voor de onderhandelingen van investeringsakkoorden.

Peru beschikt ook over tal van middelen om investeringen aan te moedigen. Zo is er het 'Anticipated

Recovery Regime' (terugbetaling van belastingen) en zijn er initiatieven op het gebied van landbouw en aquacultuur (belastingen, arbeid en sociale zekerheid). Met het oog op de ontwikkeling van bepaalde regio's werd een speciaal stelsel voor bepaalde geografische zones uitgewerkt en is de 'Amazon Region Law' van kracht. Buitenlandse investeerders kunnen onroerend goed verwerven, behalve in de grenszones (50 km vanaf de grens).

Onder het bewind van president Toledo (2001-2006) was het aantrekken van buitenlandse investeringen een topprioriteit. Die investeringen moesten de draagkracht vormen voor de economische groei die de strijd tegen werkloosheid en armoede moest mogelijk maken. De regering slaagde er met succes in buitenlandse steun te krijgen voor haar sociaal ontwikkelingsprogramma.

President Toledo voerde een neoliberaal beleid met speciale aandacht voor investeringen in de productiesector. Peru heeft mogelijkheden in de mijn- en landbouw, de agro- en textielindustrie, de bouwnijverheid, de visserij, het toerisme en de niet-traditionele export. Het grote Camisea-aardgasproject is belangrijk voor de groei.

Peru is sinds 1991 lid van het 'Multilateral Investment Guarantee Agency – MIGA', dat een onderdeel vormt van de Wereldbank. MIGA verzekert o.a. het politieke risico van buitenlandse investeringen, verleent technische assistentie aan minder ontwikkelde landen om het investeringsklimaat te verbeteren en beslecht investeringsgeschillen via arbitrage. Peru heeft ook het verdrag ondertekend van de Wereldbank: 'Convention on Settlement of Investment Disputes between States and Nationals of other States - ICSID' dat in werking is getreden op 8 september 1993.

Op de ranglijst 'protecting investors in' van de Wereldbank ('doing business in') scoort Peru voor de 'investor protection index' in 2006 niet minder dan 6,7 op een waardeschaal tot 10. Peru scoort ook relatief goed op de ranglijst om een zaak op te starten: 65ste plaats in 2006 (tegenover 78ste plaats in 2005) en bevindt zich met die score min of meer op dezelfde hoogte als Hongarije en Slovenië.

Peru heeft met 30 landen een bilaterale investeringsovereenkomst gesloten waaronder o.a. Latijns-Amerikaanse (Argentinië, Bolivia, Chili, Colombia, Cuba, Ecuador, El Salvador, Paraguay enzovoort) en Aziatische landen (China, Maleisië, Thailand, Zuid-Korea), maar ook met Europese landen waaronder Denemarken, Duitsland, Finland, Frankrijk,

Italië, Nederland, Noorwegen, Portugal, Roemenië, Spanje, Tsjechië, het Verenigd Koninkrijk, Zweden en Zwitserland en met de Verenigde Staten. Peru onderhandelt nog met twaalf landen een bilaterale investeringsovereenkomst.

De Delcrededienst deelt Peru in onder een gemiddeld commercieel risico (categorie B) en ziet het als een licht politiek risico (categorie '1' op een lijst tot 7).

Voordelen van het investeringsklimaat in Peru zijn de economische en politieke stabiliteit, een niet verwaarloosbaar binnenlands marktpotentieel (27,5 miljoen inwoners), een gestadige economische groei, een voordelig fiscaal regime, een lage inflatie (1,6% in 2005), een preferentiële markttoegang dank zij asymmetrische handelsakkoorden in het voordeel van Peru en een doorgedreven regionale integratie via het Andes Pact en andere (zie handelsbeleid boven) en een wetgeving die buitenlandse investeringen stabiliteit waarborgt.

Nadelen zijn het feit dat de infrastructuur te wensen overlaat, de afhankelijkheid van primaire grondstoffen en mineralen en een relatief hoge graad van corruptie. Peru behaalt de 65ste plaats op de Transparency International ranglijst van corruptie en deelt die plaats met Ghana, Mexico, Turkije en Panama.

De sectoren die de meeste buitenlandse investeringen aantrekken zijn voornamelijk communicatie (34,69%), industrie (15,34%), mijnbouw (14,82%), de financiële sector (12,52%) en energie (11,47%).

De belangrijkste buitenlandse investeerders in Peru zijn Spanje (35%), de Verenigde Staten (19%) Chili (7%). België vertegenwoordigt 0,80% van de directe buitenlandse investeringen in Peru en bekleedt hiermee de 15de plaats op de ranglijst van buitenlandse directe investeerders. De directe buitenlandse investeringen gaan in stijgende lijn.

Er zijn 21 Belgische investeerders in Peru, waaronder Arcelor (staal, Gent), Bekaert (Kortrijk), Ecuhold (banksector, Antwerpen), Eternit (Etex – bouw, Kapelle op den Bos), Inbev, Jan De Nul (dredging, Hofstade-Aalst), Maas (vervoer, Zeebrugge), Puratos (bakkerijproducten, Groot-Bijgaarden), Schreder (verlichting, Bornem), Suez-Tractebel, Tessenderlo Chemie, Umicore enzovoort.

De meest in het oog springende Belgische investering in Peru is deze van Tractebel (thans Suez Energy International). Het bedrijf kocht in 1997 een elektriciteitscentrale in het zuiden (Ilo 1) voor elektriciteits-

levering aan de Southern Peru Copper Corporation. Het jaar daarop werd begonnen met de bouw van een tweede centrale (Ilo 2) die in 2000 in gebruik werd genomen. Omdat Tractebel ook in het noorden van Chili aanwezig is, wordt overwogen verbindingen tussen beide landen tot stand te brengen. Er zijn plannen voor een gasleiding tussen Camisea en Chili. Tractebel neemt ook deel in het Camisea-project, het grootste dat de voorbije jaren in Peru werd opgezet. Het bedrijf heeft een aandeel van 8% in het consortium dat het gastransport verzorgt en heeft een totaalaandeel in de gasdistributie in Lima en Callao (via het dochterbedrijf Cálidda). In 2004 kreeg Tractebel de aanbesteding toegewezen voor de waterkrachtcentrale van Yuncan (350 MW). Voorts wilde Tractebel een nieuwe thermische centrale bouwen waarvoor gas uit Camisea wordt aangevoerd (Chilca).

De Bekaert-groep is in Peru aanwezig via het bedrijf 'Productos de Acero Cassado – Prodac' met een indirect kapitaalsaandeel van 76,8%.

In de sector van de bouwmaterialen is het Belgische bedrijf 'Fábrica Peruana Eternit', prominent aanwezig als dochterbedrijf van de groep Etex. De groep heeft via buitenlandse dochterbedrijven deelnemingen in 'San Lorenzo', de belangrijkste producent van dakpannen in Zuid-Amerika.

Puratos, een producent van ingrediënten en verbeteraars voor industriële bakkerijen, heeft een productiebedrijf in Lima en een distributienetwerk in heel Peru.

Umicore heeft ook geïnvesteerd in Peru. Het bedrijf wil zich meer gaan toeleggen op verwerking en niet langer op winning. Daarom heeft het de helft van de aandelen van 'IEQSA', een producent van zinkconcentraten, verworven.

Er worden momenteel ook grote projecten voorbereid, met name op het gebied van baggerwerken en inrichtingswerken in de haven van Callao (Jan De Nul).

Samenwerking tussen Vlaanderen en Peru

In 2002 hadden twaalf Vlaamse niet-gouvernementele organisaties (ngo's) een partnerwerking met Peru. Ook in 2002 werden via het Vlaams Fonds Tropisch Bos projecten ondersteund in verband met het behoud en het communautair beheer van gebergtebossen in het noorden van het land en in verband met het behoud van het nationaal bos van Ampay en

de verbetering van de levensomstandigheden van de omwonenden. De Vlaamse Interuniversitaire Raad (VLIR) ondersteunt twee samenwerkingsprogramma's van Vlaamse en Peruviaanse universiteiten.

Peru was één van de eerste landen buiten Afrika waarmee België in 1965 een overeenkomst sloot voor technische en wetenschappelijke samenwerking. De juridische basis voor de huidige bilaterale samenwerking is de algemene samenwerkingsovereenkomst die op 15 oktober 2002 van kracht werd. Op 28 en 29 april 2005 vond in Brussel de zesde gemengde commissie tussen België en Peru plaats. Er werd een financiële samenwerking goedgekeurd ter ondersteuning van het Peruviaans 'Nationaal Akkoord' voor de strijd tegen armoede en sociale uitsluiting. Peru behoort tot de 18 partnerlanden van de Belgische ontwikkelingssamenwerking.

Exportcijfers Vlaanderen - Peru

Nadat de Vlaamse uitvoer naar Peru enkele jaren in dalende lijn ging, kon in 2005 een stijging van ruim 26% genoteerd worden. Met een totaal van 43,8 miljoen euro, was Peru onze 85ste afzetmarkt. De uitvoer bestaat vooral uit machines – elektrisch materieel (38%), chemie en farmaceutische producten (28%), kunststoffen en toepassingen (11%). Het aandeel van Vlaanderen in de Belgische uitvoer bedraagt ongeveer 75%.

De Vlaamse handelsbalans vertoont gewoontegetrouw een negatief saldo. In 2005 werd voor 72 miljoen euro ingevoerd waarmee Peru de 73ste leverancier van Vlaanderen was. Bijna 63% van de invoer bestaat uit minerale producten.

Jaar	Vlaamse uitvoer (in miljoen €)
2002	34,2
2003	31,7
2004	34,6
2005	43,8

Cijfers: Vlaams Agentschap voor Internationaal Ondernemen

3. Ontstaan van de overeenkomst

De voorbije dertig jaar sloot de BLEU verscheidene overeenkomsten inzake de wederzijdse bevordering

en bescherming van investeringen met landen die geen lid waren van de Organisatie voor Economische Samenwerking en Ontwikkeling (OESO).

De onderhandelingen met Peru vonden plaats in de Peruviaanse hoofdstad Lima op 10 en 11 mei 2004. De delegaties van de BLEU en Peru bereikten een consensus ad referendum over de ontwerptekst die nog het voorwerp kon uitmaken van technische verbeteringen. De onderhandelaars engageerden zich om de overeenkomst onverwijld aan hun respectieve overheden voor te leggen.

SPECIFIEKE BESPREKING VAN DE OVEREENKOMST MET PERU

1. Inhoud van de overeenkomst

De BLEU-typetekst

De leden van de BLEU keurden een tekst goed die zij aan hun gesprekspartners voorstellen als basis van de onderhandelingen. Op 29 juni 1994 heeft de Vlaamse Regering die typetekst aanvaard. Sinds 2002 zijn milieu- en sociale clausules opgenomen in de type-tekst.

Die zogenaamde BLEU-tekst bepaalt principieel dat elke overeenkomstsluitende partij eender welke soort van investeringen door een natuurlijke persoon of een rechtspersoon met de nationaliteit van de andere partij op zijn grondgebied toelaat. Dit is de basis voor de bevordering van de investeringen.

De bescherming vindt men terug in de artikelen 3, 4 en 7 tot en met 9. Artikel 3 bevat een bepaling van niet-discriminatie terwijl artikel 4 stelt dat de investeerders de behandeling genieten van meest begunstigde natie. Die behandeling sluit wel de voorrechten van de investeerders van een derde staat uit, die verbonden zijn aan de deelneming aan een vrijhandelszone, een douane-unie, een gemeenschappelijke markt of een andere vorm van regionale economische organisatie.

Artikel 5 stelt dat de overeenkomstsluitende partijen dienen te streven naar een wetgeving die een hoge graad van milieubescherming biedt en dat zij die wetgeving stelselmatig moeten verbeteren.

Artikel 6 bepaalt dat de overeenkomstsluitende partijen dienen te streven naar een wetgeving die

arbeidsnormen vastlegt in overeenstemming met de internationaal erkende rechten van werknemers en naar een verbetering van die normen.

Artikel 7 verbiedt elke maatregel van onteigening of nationalisatie, tenzij voor het openbaar nut, de veiligheid of het nationale belang van de overeenkomstsluitende partij en dan op voorwaarde dat de maatregel wettelijk en non-discriminatoire is en begeleid wordt door een gepaste en reële schadevergoeding. Dezelfde principes gelden voor schade als gevolg van oorlog en geweld.

Artikel 8 regelt de overmakingen van alle betalingen betreffende investeringen en lonen, waarbij de vrije transfer met een eventuele vergunning als principe geldt.

Artikel 9 voorziet een subrogatie van een partij of een openbare instelling in de rechten en de vorderingen van investeerders met deze nationaliteit, indien die partij of instelling schadevergoeding heeft uitbetaald aan die investeerders op grond van een garantie voor een investering. De andere betrokken partij kan dan aan de subrogerende verzekeraar de wettelijke of de contractuele verplichtingen van de investeerder opleggen.

Artikel 10 stelt dat wanneer een vraagstuk betreffende investeringen geregeld wordt bij de overeenkomst en bij de nationale wetgeving van de ene overeenkomstsluitende partij, dan wel bij internationale overeenkomsten, de investeerders van de andere partij aanspraak maken op de bepalingen die voor hen het meest gunstig zijn.

In artikel 11 worden de bijzondere overeenkomsten die vroeger tussen een partij en een investeerder van een andere partij gesloten werden, bevestigd. De bepalingen ervan vullen de algemene draagwijdte van deze typeovereenkomst aan. Met bijzondere overeenkomsten worden verbintenissen bedoeld die betrekking hebben op concrete investeringsprojecten.

De artikelen 12 en 13 regelen respectievelijk de procedure voor geschillen over investeringen tussen een investeerder van een partij en een andere partij en die tussen partijen betreffende de interpretatie en de toepassing van deze typeovereenkomst.

De overeenkomstsluitende partijen dienen ernaar te streven geschillen in de mate van het mogelijke door onderhandeling te regelen. Indien een minnelijke schikking onmogelijk blijkt te zijn, bepaalt artikel 12 dat het geschil, naar keuze van de investeerder, voor-

gelegd wordt aan, hetzij de bevoegde rechtsmacht van de staat waar de investering gedaan werd, hetzij aan internationale arbitrage. Elke partij geeft daartoe haar voorafgaande en onherroepelijke toestemming. Zij houdt in dat de partijen afstand doen van het recht om de uitputting van alle nationale administratieve en rechtsmiddelen te verzoeken. De uitspraken van het scheidsgerecht zijn onherroepelijk en bindend. Geen enkele overeenkomstsluitende partij kan hierbij aanvoeren dat de investeerder vergoed wordt door een verzekering of garantie.

Artikel 13 bepaalt dat, na de mislukking van een minnelijke schikking via diplomatieke weg en via een gemengde commissie, een college van drie scheidsrechters aangesteld wordt. Elke partij duidt één scheidsrechter aan. Die twee scheidsrechters duiden in onderling overleg een derde scheidsrechter als voorzitter van het college aan. Deze voorzitter is een onderdaan van een derde staat. Indien de scheidsrechters niet op deze wijze kunnen aangesteld worden, kan een partij zulk verzoek richten tot de voorzitter of ondervoorzitter van het Internationaal Gerechtshof. De uitspraken van het college van scheidsrechters zijn definitief en bindend.

Artikel 14 stelt de investeringen die aan de overeenkomst voorafgegaan zijn, gelijk met die investeringen na de inwerkingtreding ervan. De vroegere investeringen worden dus eveneens beschermd.

Artikel 15 bepaalt de inwerkingtreding en de duur van de overeenkomst. De standaardovereenkomst treedt een maand na de datum van de uitwisseling van de akten van bekrachtiging, in werking. Zij blijft van kracht gedurende een termijn van tien jaar, die zonder voorafgaande opzegging stilzwijgend verlengd wordt.

Afwijkingen van de BLEU-typetekst

Aan de BLEU-typetekst werden heel wat aanpassingen aangebracht. Zij waren geïnspireerd door de onderhandelingen tussen Peru en de Verenigde Staten over een vrijhandelsverdrag.

In artikel 1.1.c wordt een punt toegevoegd over een bedrijf dat een ander controleert in een derde land. Ook dit zal als een investeerder beschouwd worden.

In artikel 1.2.d wordt “merken, octrooien, tekeningen en modellen van nijverheid en knowhow” toegevoegd.

In artikel 1.2 wordt ook vermeld wat niet onder “investering” verstaan moet worden, nl.:

- een betalingsverplichting of een aan de staat of een staatsbedrijf verstrekte lening;
- leningen aan een bedrijf, wanneer de aflossings-termijn minder dan drie jaar bedraagt;
- tegoeden die uitsluitend afkomstig zijn van handelsovereenkomsten voor de verkoop van goederen of diensten door een onderdaan of een vennootschap op het grondgebied van een partij aan een vennootschap op het grondgebied van de andere partij of van enige vorm van handelsfinanciering.

Het is de eerste keer dat dergelijke clause opgenomen wordt. Onze eigen investeerders kunnen hierdoor niet gediscrimineerd worden zodat de opname van de clause geen probleem vormt.

In artikel 1.4.b heeft Peru een eigen definitie van “grondgebied” laten inschrijven. In een bericht d.d. 20 mei 2005 aan de Federale Overheidsdienst (FOD) Buitenlandse Zaken, stelde Peru in dat verband een aanpassing aan de geparafeerde tekst voor. De nieuwe tekst luidt als volgt:

“The territory of Peru including, in addition to the areas contained within the land boundaries, the adjacent maritime zones up to 200 nautical miles and air space in which Peru exercises sovereign rights, dominion and jurisdiction in accordance with the Peruvian legislation and the International Law.”

De FOD Buitenlandse Zaken verklaarde zich akkoord met de voorgestelde tekstwijziging. De toenmalige administratie Buitenlands Beleid had evenmin bezwaar. Er kan geen territoriaal probleem ontstaan met de buurlanden van Peru vermits het enkel om de aangrenzende zone in de zee en het luchtruim daarboven gaat. Bovendien is het al decennia gebruikelijk dat de landen van Latijns-Amerika die zeewaartse grens leggen op 200 zeemijl. De uitbreiding van de zone tot 200 zeemijl is ook gunstig voor mogelijke investeringen vanuit de BLEU ter ontginning van natuurlijke rijkdommen in die zone.

In de artikelen 1.5 en 1.6 worden kleine aanpassingen aangebracht die niets wijzigen aan de definitie van “milieuwetgeving” en “arbeidswetgeving”.

In artikel 3.1 wordt gesteld dat alle investeringen genieten van een eerlijke en rechtvaardige behande-

ling, overeenkomstig het internationaal gewoonterecht.

Artikel 3.2 van de BLEU-typetekst was moeilijk aanvaardbaar voor Peru. Daarom wordt volgende zin opgenomen: “Aan het begrip ‘voortdurende bescherming en zekerheid’ kunnen, naast de materiële rechten waarin het internationaal gewoonterecht voorziet, geen bijkomende materiële rechten ontleend worden.” Er wordt ook een punt 3 toegevoegd over de meest gunstige behandeling.

In artikel 4.3 heeft men het over “vrijhandelsgebied” in plaats van “vrijhandelszone”. Bovendien wordt “regeling voor de integratie van de grenzen” toegevoegd.

De laatste zin van artikel 5.3 waarin de overeenkomstsluitende partijen verzekeren dat hun nationale wetgeving voorziet in de erkenning en naleving van de verplichtingen die zij krachtens internationale milieuovereenkomsten hebben, wordt weggelaten.

In artikel 7.2 heeft men het over “redenen van openbaar nut of openbare noodzaak. In punt c wordt gesproken van een billijke en reële schadeloosstelling.

Volgens artikel 7.3 levert schadeloosstelling intrest op vanaf het tijdstip van onteigening i.p.v. vanaf de datum van de vaststelling van het bedrag.

Artikel 7.4 stelt dat aan investeerders die verliezen lijden wegens oorlog, gewapende conflicten, revolutie, een nationale noodtoestand of opstand, een behandeling toegekend wordt die “niet minder gunstig is” in plaats van “tenminste gelijk is”. Er wordt wel nog een zinsnede “afhankelijk van de voor de investeerder meest gunstige behandeling” toegevoegd.

In artikel 8 wordt een punt 5 toegevoegd waarin staat dat de overeenkomstsluitende partijen de overmaking kunnen tegenhouden mits hun wetgeving op billijke en non-discriminatoire wijze toegepast wordt. Peru wil daarmee transferten verhinderen indien zij hun betalingsbalans in het gedrang zouden brengen. De overeenkomst sluit fiscale aangelegenheden uit.

Op vraag van Peru heeft men het in artikel 10 over “internationale overeenkomsten of verplichtingen krachtens het internationaal recht”.

Artikel 11 van de BLEU-typetekst over zogenaamde bijzondere overeenkomsten valt weg. De belangen van de investeerders worden hierdoor niet meteen geschaad, hoewel het gemis van internationale arbitrage in verband met overheidsopdrachten hun rechtsbescherming verlaagt. De buitenlandse investeerders kunnen niettemin voor het afdwingen van hun rechten uit overheidsopdrachten een beroep blijven doen op de nationale rechtscolleges.

In artikel 11.1 over de regeling van investeringsgeschillen, wordt gespecificeerd wat in de behoorlijk toegelichte nota, die de kennisgeving vergezelt, moet staan.

In artikel 11.2 staat dat geschillen voorgelegd worden aan hetzij de bevoegde rechtsmacht overeenkomstig de wetgeving van de staat, hetzij aan internationale arbitrage. Er wordt een paragraaf toegevoegd waarin staat dat de overeenkomstsluitende partijen overeenkomen dat investeerders hun rechten ten aanzien van de andere overeenkomstsluitende partij rechtstreeks kunnen laten gelden via één van de vermelde rechtsmiddelen.

In artikel 11.4 van de Nederlandse tekst staat per vergissing dat geen vordering aan arbitrage mag onderworpen worden, wanneer er meer dan drie maanden verstreken zijn sinds het tijdstip waarop de verzoevende partij kennis nam of geacht wordt kennis te hebben genomen van de vermeende schending en van het geleden verlies of de opgelopen schade. Die termijn bedraagt evenwel drie jaar (correct vermeld in de Engelse versie, die voorrang heeft op de Nederlandse bij betwisting).

De artikelen 11.4, 11.5, 11.6 en 11.7 met “uitsluitingen” worden op vraag van Peru toegevoegd. De BLEU heeft daartegen geen bezwaren.

Artikel 13 over de toepassing van de overeenkomst wordt toegevoegd. Het artikel ligt in het verlengde van het artikel “vorige investeringen” uit de BLEU-typetekst.

2. Advies van de Sociaal-Economische Raad van Vlaanderen (SERV) en de Raad van State

De SERV heeft zich op 8 maart 2006 aangesloten bij het ontwerp van regeringsbeslissing.

In zijn advies dd. 17 augustus 2006 maakte de Raad van State geen opmerkingen.

De minister-president van de Vlaamse Regering,

Yves LETERME

*De Vlaamse minister van Economie, Ondernemen,
Wetenschap, Innovatie en Buitenlandse Handel,*

Fientje MOERMAN

*De Vlaamse minister van Bestuurszaken,
Buitenlands Beleid, Media en Toerisme,*

Geert BOURGEOIS

VOORONTWERP VAN DECREET

houdende instemming met de overeenkomst
tussen de Belgisch-Luxemburgse Economische Unie, enerzijds,
en de regering van de republiek Peru, anderzijds,
inzake de wederzijdse bevordering en bescherming van investeringen,
ondertekend in Brussel op 12 oktober 2005

DE VLAAMSE REGERING,

Op voorstel van de Vlaamse minister van Economie, Ondernemen, Wetenschap, Innovatie en Buitenlandse Handel en de Vlaamse minister van Bestuurszaken, Buitenlands Beleid, Media en Toerisme;

Na beraadslaging,

BESLUIT:

De Vlaamse minister van Economie, Ondernemen, Wetenschap, Innovatie en Buitenlandse Handel is ermee belast, in naam van de Vlaamse Regering, bij het Vlaams Parlement het ontwerp van decreet in te dienen, waarvan de tekst volgt:

Artikel 1

Dit decreet regelt een gewestaangelegenheid.

Artikel 2

De overeenkomst tussen de Belgisch-Luxemburgse Economische Unie, enerzijds, en de regering van de republiek Peru, anderzijds, inzake de wederzijdse bevordering en bescherming van investeringen, ondertekend in Brussel op 12 oktober 2005, zal volkomen gevolg hebben.

Brussel,

De minister-president van de Vlaamse Regering,

Yves LETERME

De Vlaamse minister van Economie, Ondernemen, Wetenschap, Innovatie en Buitenlandse Handel,

Fientje MOERMAN

De Vlaamse minister van Bestuurszaken, Buitenlands Beleid, Media en Toerisme,

Geert BOURGEOIS

ONTWERP VAN DECREET

DE VLAAMSE REGERING,

Op voorstel van de Vlaamse minister van Economie, Ondernemen, Wetenschap, Innovatie en Buitenlandse Handel en de Vlaamse minister van Bestuurszaken, Buitenlands Beleid, Media en Toerisme;

Na beraadslaging,

BESLUIT:

De Vlaamse minister van Economie, Ondernemen, Wetenschap, Innovatie en Buitenlandse Handel is ermee belast, in naam van de Vlaamse Regering, bij het Vlaams Parlement het ontwerp van decreet in te dienen, waarvan de tekst volgt:

Artikel 1

Dit decreet regelt een gewestaangelegenheid.

Artikel 2

De overeenkomst tussen de Belgisch-Luxemburgse Economische Unie, enerzijds, en de regering van de republiek Peru, anderzijds, inzake de wederzijdse bevordering en bescherming van investeringen, ondertekend in Brussel op 12 oktober 2005, zal volkomen gevolg hebben.

Brussel, 1 december 2006.

De minister-president van de Vlaamse Regering,

Yves LETERME

*De Vlaamse minister van Economie, Ondernemen,
Wetenschap, Innovatie en Buitenlandse Handel,*

Fientje MOERMAN

*De Vlaamse minister van Bestuurszaken,
Buitenlands Beleid, Media en Toerisme,*

Geert BOURGEOIS
